

MIN MENING

ADRESS: Min mening, HD, 251 83 Helsingborg
 FAX: 042-489 9117 E-POST: min.mening@hd.se

Mona Sahlin och Ingvar Carlsson när Socialdemokraterna var ett starkt parti.

Arkivfoto: LEIF R JANSSON/Scanpix

Mall går före fall

Turbulensen hos Socialdemokraterna kontrasterar mot det malliga brev man skickade ut innan valet 2010. Rubriken invid den fiffiga rosen löd "Tillväxt sedan 1889". Brevet var undertecknat av Mona Sahlin, Ingvar Carlsson och Anna-Greta Leijon. Huruvida det gällde medlemstillväxt, röstetal, duglighet, barnafödande etcetera framgick ej. Kanske menar man att landets tillväxt är partiets förtjänst? Om så, är en historisk återblick på sin plats.

När Socialdemokraterna så förtjänstfullt bildades, fanns skriande orättvisor och ojämlikhet i Sverige. Den industriella revolutionen pågick och landet moderniserades. Då arbetskraften ofta utnyttjades rent skamlöst av kapitalägarna, bildades snabbväxande fackföreningar med anknytningar till Socialdemokratin, som alltmer stärkte sina krafter och till slut blev statsbärande.

S-partiet satsade på basindustrier, statliga företag, byråkrati och stora institutioner samt kollektiva lösningar, medan individens skaparkraft och företagarganda negligerades. Städerna växte och arbetskraft på landsbygden nödgades flytta till likaformade bostadskuber i otrivsamma förorter.

Pittoreska stadsmiljöer revs och ersattes av karga huskroppar. Skolor tvangs slopa betygen och i yrkeslivet eliminerades lärlingssystemet. För att ingen "skulle lämnas efter" sänktes kraven så att den minsta eller sämsta gemensamma nämnaren blev norm för önskad likriktning. Sverige blev världsbäst på splittrade familjer, sekularisering och höga skatter.

Invandrare välkomnades utan att erbjudas möjlighet till egen försörjning. Sverige började likna en Sovjetstat, med alltför ombudsmän och karriärpolitiker högt över ett försiktigt kollektiv där civilkurage blev bristvara.

Det långa regeringsinnehavet skapade maktarrogans, högmod och självgodhet. Många betonghäckar till ministrar och fackpartier har under årens lopp tvingats avgå till följd av fiffel och tveksamma "affärer".

När partiets spionverksamhet avslöjades (IB), började S tappa röster – även min. 1976 hade S haft regeringsmakten i 51 år. Valförlusten 1976 chockade Olof Palme till den grad att han lovade "göra livet till ett helvete för borgarna", som haft fräckheten erövra regeringsmakten. Fram till förlustvalet 2006

med den stöddige Göran Persson, hade S regerat i över 70 år. I sitt förtörnade högmod upplevde partisekreteraren Marita Ulvskog makt-skiftet som "en statskupp".

Sverige hade alla förutsättningar efter Andra världskriget, där Tyskland och de flesta länder i Europa var sönderbombade, medan vår industri var intakt med kunder i alla världsdelar. Det dröjde dock inte länge innan Sverige blev upphunnet och förbisprunget av åtskilliga länder i välståndsligan. Vem kan förklara varför?

Marshallhjälpen är knappast hela förklaringen. För att hitta lämpliga tag i pågående omvändelser borde partiet utreda varför Sveriges tillväxt varit så tungfotad i jämförelse, samt det egna ansvaret i sammanhanget. Därefter borde S dra lärdomar av utvecklingshistorien de senaste 60 åren och anpassa medlen mot goda och tydliga mål.

Som att bereda marken bättre för fler meningsfulla arbetstillfällen och bidra till ett mänskligare och mjukare samhälle? Men framförallt vore nog en ödmjukare framtoning vara den bästa rustningen i framtida valkamper.

Bertil Burström
 Munka-Ljungby